

Discordia brengt 'L'Amour Duras' in Toneelschuur Haarlem

Margriet Prinssen - 25/01/2019 om 13:13

Scène uit het toneelstuk *L'Amour Duras* van van Discordia
© Foto Bert Nienhuis

Wat is dat eigenlijk, liefde? Niemand weet precies wat het is en toch gaat het in de literatuur, de muziek, de kunst en niet te vergeten in ons eigen leven voor een heel groot deel over De Liefde. Als geen ander was de Franse schrijfster Marguerite Duras (1914-1996) haar hele leven hartstochtelijk bezig om de liefdeservaring onder woorden te brengen. Het zoeken naar liefde, het verlangen naar een geliefde, de extase van de liefde, de onmogelijkheid ervan.... Alle variaties op het thema komen in geuren en kleuren voorbij in haar rijke oeuvre.

In de serie 'Weiblicher Akt' bekijkt Discordia belangrijke vrouwen uit de (culturele) geschiedenis vanuit een andere blik. Een vrouwelijke blik, een open blik, een blik vol mededogen en empathie. *L'amour Duras* is het eerste deel van een nieuwe reeks over De Liefde, zoals die door vrouwen wordt beschreven. Op stapel staan *Love Sontag* en *Liebe Jelinek*.

Annette Kouwenhoven en Miranda Prein (Discordia) worden in deze voorstelling bijgestaan door Margijn Bosch ('t Barre Land). Ze hebben gekozen voor eendeels autobiografische) liefdesgeschiedenis die telkens terugkeert in het werk van Duras: de liefde voor een steenrijke Chinees die ze als heel jong meisje ontmoet op de pont over de Mekong (Vietnam). Om de beurt vertellen de actrices over hun ontmoeting

met deze man, respectievelijk vanuit het perspectief van het jonge meisje van 15, dat van een rijpere vrouw en dat van nog weer zeven jaar later. Telkens verschuift het perspectief, drie sleutelmomenten die parallel lopen aan drie romans: een vroeg werk *Un barrage contre le Pacifique* (1950), *De minnaar* (1984) en *De minnaar uit Noord-China* (1991).

De ervaringen van het jonge meisje zijn het meest zintuiglijk vanwege de opwinding van het nieuwe: voor het eerst gezien worden als een erotisch object, en dan ook nog door een puissant rijke man, de glinstering van de diamant aan zijn vinger, de dure auto, de verleiding van een luxe bestaan; die van de ouder wordende vrouw melancholiek, vol verwondering over wat zo dichtbij was en nu zo ver weg lijkt. Door de verhalen af te wisselen, wordt duidelijk hoezeer herinneringen onderhevig zijn aan kleine veranderingen. En hoe wat er nu echt precies gebeurd is, niet meer is te achterhalen. Zo gaat de voorstelling behalve over de liefde ook over waarheid en geheugen. Op de achtergrond is Jan Joris Lamers zwijgend bezig met het beplakken van houten vloerdelen met gescheurde stukken papier, als een illustratie van de fragmentarische wijze waarop het geheugen werkt.

Het is een liefdevolle voorstelling, gemaakt in de typerende stijl van Discordia: open, zoekend naar woorden, afgewisseld met af en toe een uitstapje naar de eigen ervaringen ('Wanneer ben jij eigenlijk ontmaagd?' of 'Ben je weleens tegelijk met je partner klaargekomen?'). Licht, troostrijk, warm en intelligent.

Van en met Margijn Bosch ('t Barre Land), Annette Kouwenhoven, Miranda Prein en in een speciale rol Jan Joris Lamers./ Gezien: Theater Frascati, 19 jan/ te zien: Toneelschuur, 1 en 2 feb / Meer info: discordia.nl